

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII**SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI****HOTĂRÂREA nr. 255****din 01 februarie 2024**

Prin adresa nr. 317615/28.06.2023, Ministerul Finanțelor a transmis Consiliului Superior al Magistraturii propunerea „de a dispune efectuarea de verificări, pentru a se stabili forma și modalitatea de vinovăție a magistraților care au cauzat prin fapta lor un prejudiciu patrimonial Statului Român”.

Din cuprinsul sesizării și a hotărârilor judecătorești atașate a rezultat, în esență, faptul că prin Decizia civilă nr. _____ pronunțată de _____

rămasă definitivă prin Decizia civilă nr. _____ pronunțată de _____
Statul Român a fost obligat la plata _____ a sumei _____
de _____ daune morale și _____ și _____ daune materiale „pentru perioada arestării preventive a _____, a sumei de _____ daune morale „pentru încălcarea drepturilor nepatrimoniale prin durata excesivă a procedurii judiciare” și a sumei de _____ cheltuieli de judecată.

Prin Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 2340 din 05 octombrie 2023 s-a dispus sesizarea Inspecției Judiciare pentru a efectua verificările prevăzute la art. 269 alin. (4) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

În urma verificărilor prevăzute de lege, Inspecția Judiciară – Direcția de inspecție pentru judecători a elaborat Raportul nr. 23-1918 din 12 decembrie 2023.

În aplicarea dispozițiilor art. 269 alin. (9) din Legea nr. 303/2022, prin adresa nr. 23-2018 din 03 ianuarie 2024, Inspecția Judiciară a comunicat acest raport Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii.

Analizând aspectele prezentate în cuprinsul raportului, Secția pentru judecători constată că în mod judicios Inspekția Judiciară a reținut că nu sunt indicii privind exercitarea funcției de judecător cu rea-credință sau gravă neglijență.

În acest sens, Inspekția Judiciară a reținut că prin rechizitoriul
emis la data de în dosarul nr. înregistrat la
sub dosar nr. s-a dispus trimiterea în judecată a 23 de inculpați, printre care și

Ca urmare a strămutării cauzei de la la prin sentința
penală nr. pronunțată de această din urmă instanță în dosarul nr.
() s-a dispus restituirea cauzei la în
vederea completării urmăririi penale. Împotriva acestei sentințe a fost declarat recurs, care a fost
soluționat de Prin decizia penală nr. pronunțată la data de
instanța de recurs a admis calea de atac și a dispus trimiterea cauzei la
în vederea continuării judecării.

Prin sentința penală nr. din data de pronunțată de
în dosarul nr. , s-a dispus, printre altele, condamnarea
Împotriva acestei sentințe a fost declarat recurs, care a fost soluționat,
ca urmare a strămutării, de către Prin decizia penală nr.
această din urmă instanță a dispus restituirea cauzei la
în vederea completării urmăririi penale () și

Prin decizia penală nr. din data de pronunțată de instanța supremă
() a fost admis recursul declarat, a
fost casată decizia penală atacată și s-a trimis dosarul pentru judecarea apelului la

Prin decizia penală nr. pronunțată la data de de
au fost admise apelurile declarate
de și inculpați și a fost desființată în parte sentința penală
atacată, sub aspectul laturii penale și civile a cauzei.

Împotriva acestei decizii a fost declarat recurs, înregistrat la
Prin decizia penală nr. pronunțată la data de
a casat în totalitate decizia penală nr. a
și sentința nr. a și a trimis cauza spre rejudecare

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Ca urmare a admiterii unei cereri de strămutare și a soluționării unui conflict de competență, cauza a fost înregistrată pe rolul _____ care, prin sentința penală nr. _____ din _____ a dispus schimbarea încadrării juridice pentru inculpați, apoi a fost încetat procesul penal pornit împotriva inculpaților, fiind lăsată nesoluționată latura civilă a cauzei

Prin decizia penală nr. _____ pronunțată în dosarul nr. _____ a admis apelurile declarate de _____ și mai mulți inculpați, printre care și _____ împotriva sentinței penale nr. _____ pronunțată de _____ pe care a desființat-o numai în ceea ce-i privește pe inculpații apelanți și un inculpat intimat și a trimis cauza spre rejudecare în ceea ce îi privește pe aceștia la

Prin sentința penală nr. _____ a _____ a dispus schimbarea încadrării juridice a faptelor pentru care inculpații au fost trimiși în judecată și au fost achitați inculpații, cu mențiunea că _____ a fost achitat în baza art. 396 alin. (5) din Codul de procedură penală raportat la art. 16 lit. b) din Codul de procedură penală.

Instanța a apreciat, din analiza probelor administrate în cauză, coroborate cu declarațiile inculpaților, a actelor și înscrisurilor depuse la dosar în cursul cercetării judecătorești, că ansamblul probator nu dovedește dincolo de orice dubiu rezonabil că _____ a acționat cu vinovăția prevăzută de lege, lipsind elementul subiectiv, vinovăția, atât ca element al tipicității infracțiunii, cât și ca element în lipsa căruia acțiunea penală este împiedicată a fi pusă în mișcare ori exercitată.

Cu privire la _____ instanța a reținut că probele administrate nu confirmă că acesta a constituit un grup organizat cu restul inculpaților și că a săvârșit infracțiunea de complicitate la înșelăciune.

Prin decizia penală nr. _____ pronunțată de _____ a fost respins ca nefondat apelul declarat de _____ împotriva sentinței penale nr. _____ pronunțată de _____

În luna _____ a fost emis mandat de arestare preventivă pentru _____ de către procurorul care a instrumentat dosarul nr. _____

Inculpatul a fost _____ la data de _____ în vederea extrădării, procedură efectuată prin intermediul Ministerului Justiției. Prin Hotărârea _____ s-a dispus extrădarea inculpatului, care a fost extrădat în România la _____

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 1418, sector 6,
cod poștal 060011

Prin Încheierea de ședință din _____ pronunțată de _____ în dosarul nr. _____ a fost confirmată măsura arestării preventive a _____ La data de _____ inculpatul a fost pus în libertate prin decizia penală nr. _____ pronunțată în dosarul nr. _____

reținându-se că inculpatul nu s-a sustras urmăririi penale și dosarul se află în curs de soluționare la instanța de fond, motiv pentru care prelungirea sării de deținere nu se mai justifică.

În cuprinsul raportului întocmit de Inspekția Judiciară s-a reținut că prelungirea procedurilor se datorează complexității cauzei, numărului mare de inculpați, ale căror drepturi procesuale au fost respectate, dar și faptului că unii dintre ei erau arestați în alte cauze, iar prezența lor la judecată era obligatorie. Totodată, unii dintre reclamanți au decedat pe parcursul cercetării judecătorești, fiind necesară identificarea și introducerea în cauză a moștenitorilor, fiind administrat un amplu probatoriu (audierea părților, a martorilor, efectuarea expertizei) pentru stabilirea situației de fapt, în scopul aflării adevărului.

De asemenea, în cursul judecății au fost admise două cereri de strămutare.

Chiar dacă, la o primă vedere, se observă că procedurile s-au prelungit pentru o perioadă de 16 ani, analizând separat fiecare procedură pentru fiecare etapă procesuală, la fiecare dintre instanțele investite cu soluționarea cauzei, s-a constatat că niciuna dintre instanțe nu a tergiversat soluționarea cauzei pentru a prelungi nejustificat judecata. Astfel, termenele de judecată au fost acordate pentru respectarea drepturilor și garanțiilor procesuale, conform dispozițiilor Codului de procedură penală, la solicitarea părților ori din oficiu de către instanță, dar și pentru administrarea probatoriilor.

Totodată, nu poate fi ignorat faptul că legislația penală a suferit modificări majore, instanțele fiind obligate să se raporteze la acestea și, astfel, dosarul a parcurs procedura de cameră preliminară, iar judecătorii au fost nevoiți să pună în discuție și să se pronunțe pe solicitările de schimbare a încadrării juridice a faptelor pentru care inculpați au fost trimiși în judecată, pe competența materială a instanței și pentru a stabili legea penală mai favorabilă.

Referitor la măsurile dispuse de magistrați, constând în verificarea măsurilor arestării preventive, se constată că spre deosebire de condamnare, indiciile temeinice în baza cărora se dispune asupra măsurii arestării preventive nu trebuie să aibă aceeași forță cu cea care determină condamnarea.

Spre deosebire de probele care stau la baza unei condamnări, care trebuie să demonstreze dincolo de orice îndoială rezonabilă concluzia săvârșirii de către inculpat a infracțiunii, standardul de probațiune necesar dispunerii și menținerii măsurilor preventive este cel al existenței unor

indicii sau probe care să determine presupunerea rezonabilă că persoana față de care se efectuează urmărirea penală a săvârșit fapta.

Or, în cauza de față, la data luării măsurilor respective, judecătorii și-au întemeiat soluțiile pe probe administrate până la acel moment și pe care le-au indicat în cuprinsul încheierilor pronunțate, respectiv declarații de martori, înscrisuri constând în acte contabile, extrase de cont, informații furnizate de Oficiul Național al Registrului Comerțului, procese verbale de recunoaștere din planșe fotografice etc.

Totodată, se cuvine a fi menționat că încheierile prin care s-a dispus arestarea preventivă și menținerea acesteia au parcurs toate gradele de jurisdicție prevăzute de lege, fiind menținute în căile de atac.

De altfel, sub acest aspect, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa că termenul „indicii temeinice” are semnificația de simple presupuneri, determinate de aparențe mai mult sau mai puțin grăitoare, că indicii temeinice există atunci când din examinarea unor date existente în cauză se desprinde presupunerea că persoana față de care se efectuează urmărirea penală a săvârșit fapta pentru care este urmărită. Curtea a mai constatat că termenul de „indicii temeinice” semnifică faptul că din datele existente s-ar putea presupune că persoana în cauză a săvârșit cu adevărat fapta (Decizia Curții Constituționale nr. 10 din 18.01.2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 202 alin. 1 din Codul de procedură penală).

De asemenea, vor fi avute în vedere și considerente Curții Constituționale din Decizia nr. 487/2013, conform căreia art. 99¹ din Legea nr. 303/2004 (actualmente art. 272 din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor) definește în termeni lipsiți de echivoc împrejurările în care exercitarea funcției cu rea-credință ori gravă neglijență constituie abateri disciplinare. Prin urmare, modul în care judecătorul interpretează și aplică legea într-o cauză dată nu este susceptibil de sancțiune disciplinară decât în măsura în care acesta încalcă cu știință normele de drept material ori procesual, urmărind sau acceptând vătămarea unei persoane, sau atunci când nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual. Altfel spus, o neregularitate a hotărârii judecătorești constituie temei pentru formularea unei căi de atac, în timp ce răspunderea disciplinară poate fi antrenată în cu totul alte condiții decât cele prevăzute de lege pentru promovarea unei căi de atac.

Concluzionând, modul de apreciere asupra probelor și indicilor care conturează caracterul rezonabil al suspiciunii nu poate constitui un element care să releve exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență de către judecătorii vizați, atâta vreme cât interpretările au fost argumentate, rezonabile și raționale, în raport de momentul procesual când au fost luate, cum este și situația speței analizate, aspect reținut în mod definitiv și de instanța care a dispus ulterior achitarea

Pe aceste premise, Secția pentru judecători constată că în cauza vizată de sesizarea Ministerului Finanțelor nu poate fi reținută exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență de către judecători, motiv pentru care va aproba raportul Inspecției Judiciare, în sensul că eroarea judiciară nu a fost comisă ca urmare a exercitării funcției cu rea-credință sau gravă neglijență.

Pentru motivele prezentate, în temeiul prevederilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii și ale art. 269 alin. (10) din Legea nr. 303/2022, cu unanimitatea voturilor valabil exprimate,

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art. I – Aprobă Raportul Inspecției Judiciare nr. 23/1918/2023, în sensul că eroarea judiciară nu a fost comisă ca urmare a exercitării funcției cu rea-credință sau gravă neglijență.

Art. II – Prezenta hotărâre se comunică Ministerului Finanțelor și se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

Data în București, la data de 01 februarie 2024

Judecător Denisa ANGELICA STĂNIȘOR
Președintele Consiliului Superior al Magistraturii

